

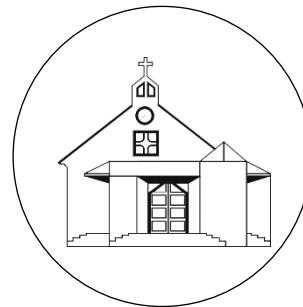
TJEDNI RASPORED MISA I MISNIH NAKANA

Nedjelja 9. studenoga 2025. POSVETA LATERANSKE BAZILIKE <i>Čitanja: Ez 47,1-2.8-9.12; Ps 46,2-3.5-6.8-9; 1Kor 3,9c-11.16-17; Iv 2,13-22</i>	9:00	+ Ružica Antunac
	11:00	ŽUPNA SVETA MISA - PRO POPULO
	18:30	+ Neva Vilenica
Ponedjeljak 10. studenoga 2025. <i>Sv. Leon Veliki</i>	18:30	Za duhovno i tjelesno zdravlje Une i obitelji
Utorak 11. studenoga 2025. <i>Sv. Martin Tourski</i>	18:30	+ Irena Kosanović; Na nakanu ob. Tatalović i Burazin
Srijeda 12. studenoga 2025. <i>Sv. Jozafat</i>	18:30	+ Vinko i Ruža Đogaš, ob. Đogaš
Četvrtak 13. studenoga 2025. <i>Sv. Stanislav Kostka</i>	18:30	+ Marija Zajc
Petak 14. studenoga 2025. <i>Sv. Nikola Tavelić</i>	18:30	+ Željko Šijić; Na nakanu ob. Tatalović i Burazin
Subota 15. studenoga 2025. <i>Sv. Albert Veliki</i>	8:00	
	11:00	<i>Krštenje: Vlado Dujmović</i>
Nedjelja 16. studenoga 2025. 33. NEDJELJA KROZ GODINU <i>Čitanja: Mal 3,19-20a; Ps 98,5-9; 2Sol 3,7-12; Lk 21,5-19</i>	9:00	+ Ivo Zeba, ob. Zeba
	11:00	ŽUPNA SVETA MISA - PRO POPULO
	12:00	<i>Krštenje: Mija Lasić Birin</i>
	18:30	+ Ivan Čavar

ŽUPA ROĐENJA ISUSOVA

Kajzerica
Ulica IX. Podbrežje 35
10020 Zagreb
Upravitelj župe: Krunoslav Kolar
Radno vrijeme župnog ureda: utorak,
četvrtak i petak od 17.00 do 18.00 sati

e-mail: zkajzerica@gmail.com
web: www.zupa-kajzerica.com
facebook: Župa Rođenja Isusova
Kajzerica
telefon: +385 1 655 02 93
Žiroračun kod Zagrebačke banke:
IBAN: HR9623600001101628709

župni listić

BETLEHEM

Župe Rođenja Isusova
Zagreb – Kajzerica

9. studenoga 2025. - Godina: VI. - Broj 271

Mi smo hram Božji

Lateranska bazilika, kao katedrala rimskoga biskupa, tj. pape, znak je jedinstva cijele Crkve. Slaveći njezinu posvetu, ne slavimo samo jedan hram u Rimu, nego otajstvo Crkve kao Božjeg naroda, kao duhovne građevine sazidane na Kristu. Bog želi prebivati u hramu našega bića, u srcu koje mu je otvoreno. Ako dopuštamo da se u našem srcu nastane sebičnost, pohlepa ili ravnodušnost, tada ono više nije hram molitve, nego prostor

razdora odnosa s Bogom i čovjekom. Slavlje posvete crkve podsjeća nas da smo po krštenju i sami postali posvećeni hram Duha Svetoga. U svakome od nas Bog želi prebivati, djelovati i ljubiti. Kad svojim životom gradimo mir, praštamo, tješimo, kad služimo u jednostavnosti i ljubavi tada obnavljamo svoj unutarnji hram i gradimo Crkvu koja je sveta i živa. Ovaj blagdan nas potiče da s poštovanjem gledamo na svete prostore u kojima se okupljamo na molitvu, ali i da prepoznamo da je svaki čovjek sveto mjesto Božje prisutnosti. Neka nas Gospodin oslobodi svake površnosti u vjeri i nauči nas njegovati tišinu srca u kojem on prebiva. Molimo da i naša srca, pročišćena vjerom i ljubavlju, postanu živi hram u kojem se slavi Bog.

Sv. Albert Veliki

Iz kateheze pape Benedikta XVI. na općoj audijenciji 2010. godine. Cijeli tekst možete pročitati www.vatican.va/content/benedict-xvi/hr/audiences/2010/documents/hf_ben-xvi_aud_20100324.html

Rodio se u Njemačkoj početkom 13. stoljeća i još je kao mladić otišao u Italiju, u Padovu, sjedište jednog od najglasovitijih srednjovjekovnih sveučilišta. Posvetio se studiju takozvanih "slobodnih umjetnosti": gramatike, retorike, dijalektike, aritmetike, geometrije, astronomije i glazbe, to jest opće kulture, pokazujući ono tipično zanimanje za prirodne znanosti, koje će ubrzo postati omiljeno područje njegove uže specijalizacije. Za svog boravka u Padovi pohađao je crkvu otaca dominikanaca, kojima se zatim priključio polaganjem redovničkih zavjeta. Iz hagiografskih izvora se daje zaključiti da je ta odluka kod Alberta sazrijevala postupno. Snažni odnos s Bogom, primjer svetosti braće dominikanaca, slušanje govora blaženog Jordana Saksonskog, nasljednika svetog Dominika na čelu Reda propovjednika, bili su to presudni čimbenici koji su mu pomogli svladati svaku sumnju, pobjeđujući također protivljenja vlastite obitelji. Često nam, u mladosti, Bog govori i pokazuje nam naš životni plan. Kao za Alberta, također za sve nas osobna molitva hranjena Gospodinovom riječju, često pristupanje sakramentima i duhovno vodstvo prosvijetljenih ljudi predstavljaju sredstva koja pomažu otkriti i slijediti Božji glas. Redovnički je habit primio od blaženog Jordana Saksonskog.

Nakon svećeničkog ređenja, poglavari su ga odredili za poučavanje u raznim teološkim studijskim središtima pridruženim samostanima otaca dominikanaca. Brilljantne intelektualne osobine su mu omogućile da usavrši studij teologije na najglasovitijem sveučilištu toga doba, onom u Parizu. Već tada je Albert otpočeo onaj izvanredno plodonosni rad kao pisca, koji će nastaviti kroz cio svoj život. Bile su mu povjerene odgovorne zadaće. Godine 1248. zadužen je da otvori teološki studij u Kölnu, jednom od najvažnijih gradskih sjedišta u Njemačkoj, u kojem je živio u više navrata i koji mu je postao drugom domovinom. Iz Pariza je sa sobom u Köln poveo svog vrsnog učenika, Tomu Akvinskog. Bilo bi dovoljno spomenuti tu njegovu zaslugu da je bio učitelj svetoga Tome, pa da se gaji duboko štovanje prema svetom Albertu. Među tom dvojicom velikih teologa se uspostavio odnos uzajamnog poštivanja i prijateljstva, dakle dviju ljudskih osobina koje veoma potpomažu razvoj znanosti. Godine 1254. Albert je izabran za provincijala Teutonske provincije (Teutoniae) otaca dominikanaca, koja je obuhvaćala zajednice raširene na golemom području Sjeverne Europe. On se isticao po gorljivosti kojom je vršio tu službu, posjećujući zajednice i dozivajući neprestano subraći u pamet vjernost, nauk i primjere svetog Dominika.

Njegovi darovi nisu promakli onodobnom papi Aleksandru IV. koji je htio

određeno vrijeme Alberta uz sebe u Anagniju (...). Isti ga je Vrhovni svećenik imenovao biskupom Regensburga, velike i slavne biskupije, koja je međutim prolazila kroz teško razdoblje. Od 1260. do 1264. Albert je vršio tu službu s neumornom predanošću, uspijevajući zavesti mir i slogu u gradu, preustrojiti župe i samostane te dati novi zamah karitativnom radu.

Godine 1264. Albert je dobio od pape Urbana IV. dopuštenje da se povuče s te službe i da se ponovno vrati svojim zadaćama predavača, znanstvenika i pisca. Kako je bio čovjek molitve, znanosti i milosrđa, uživao je veliki ugled u svojim istupima, u raznim događajima koji su se zbili u Crkvi i društvu toga doba: bio je prije svega čovjek pomirenje i mira u Kölnu, gdje je tamošnji nadbiskup ušao u oštri spor s gradskim institucijama; tijekom Drugog Lyonskog sabora 1274., kojeg je sazvao papa Grgur X., svim se silama trudio podupirati jedinstvo između latinske i grčke Crkve, koje su se odvojile nakon velikog raskola na Istoku iz 1054.; on je pojašnjavao misao Tome Akvinskog, na koju su upućivani prigovori pa čak i potpuno neopravdane osude.

Umro je u sobi svoga samostana Svetog križa u Kölnu 1280. i ubrzo su ga braća počela častiti. Crkva ga je predložila na čašćenje vjernicima proglašivši ga 1622. blaženim a zatim i svetim 1931., kada ga je papa Pio XI. proglasio crkvenim naučiteljem. (...)

ŽUPNE OBAVIJESTI

- Svete mise su radnim danom u 18.30, subotom u 8.00, a nedjeljom u 9.00, 11.00 i 18.30 sati.
- Prilika za svetu ispovijed je pola sata prije svake mise.
- Molitva krunice je 45 minuta prije svake mise.
- Župna kateheza za prvopričesnike i krizmanike odvija se prema rasporedu.
- U ponedjeljak, 10. studenoga, nakon mise bit će susret Marijine Legije.
- U utorak, 11. studenoga, nakon mise bit će susret Biblijske grupe.
- U četvrtak, 13. studenoga, nakon mise bit će euharistijsko klanjanje.
- Sljedeće nedjelje slavimo Trideset i treću nedjelju kroz godinu. Svete mise su u 9.00, 11.00 i 18.00 sati.
- **Hvala svim darovateljima za potrebe rada Župe!**